

CENTRUM MÓDY A DESIGNU v Praze

Vendula Grycová
Diplomní projekt
FA ČVUT – LS 2021

POSUDEK VEDOUCÍHO ÚKOLU

Jakýkoli architektonický zásah podél břehu Vltavy musí řešit důležitý vztah mezi formou a funkcí. I když břeh řeky je zaplněn exkluzivními rezidenčními nebo občanskými funkcemi, zejména segment mezi mosty Mánesův a Štefánikův s Rudolfinem, různými akademickými fakultami, Národní galerií a Ministerstvem průmyslu a obchodu, je to monumentální forma a měřítko, které jasně dávají hierarchii těmto ná březním budovám. Vybraný pozemek završuje tuto vysoce specifickou městskou sekvenci, která vrcholí také Revoluční ulicí. Jedná se o ostrov svého druhu obklopený vysokofrekvenčními silnicemi a navíc definovaný změnou topografických úrovní mezi řekou a Revoluční ulicí. Jinými slovy, je to složité místo k řešení.

Projekt řeší tyto exkluzivní podmínky nejen svou občanskou funkcí, ale především zkoumáním formy. Toto hledání nebylo založeno na současných trendech, ale vycházelo z autonomie základních geometrií a matematických poměrů. Půdorys je dokonalý 40 metrový čtverec, zatímco pohledy jsou 1/2 podílu o rozměrech 20 x 40 na úrovni ulice Revoluční. Totéž platí pro konstrukční modul, který má půdorys 8x8m a výšku 4x8m. Tyto číselné poměry byly používány znovu a znovu od antiky, přes renesanci až po modernisty, aby architektonická forma získala nepřetržitou, autonomní a nadčasovou kvalitu. Díky této filozofii forma tohoto projektu není založena na módním expresionismu, ale na jednoduché abstrakci. Tato estetická formalita je rozšířena na materialitu fasády ze sklobetonu, která je inspirována ranými průmyslovými a modernistickými výrobními halami jako reakce na funkci budovy jako generátora módy a designu. Myslím, že je to také odraz podprahové povahy samotné módy a jejího vztahu mezi tělem a duší, exteriérem a interiérem. Díky zkruslení sklobetonové fasády se samotná budova stává kusem oděvu, který ve dne skrývá tajemný vnitřek svého těla, zatímco se v noci vystavuje, průhledný a nahý a připomíná „maják“ u probřeží.

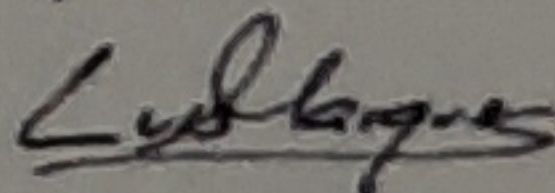
Interiér je klasicky uspořádán se všemi funkcemi, uspořádanými kolem centrálního atria 16x8m. Reprezentativní schodiště atypicky zabírají atrium a vytvářejí jak prostorové napětí, tak funkční flexibilitu jako alternativní prostory pro módní přehlídku. Na severní ná březní fasádě je vhodně umístěná horní terasa, která slouží jako hlavní sál, bar a VIP místnosti s výhledem na Pražský Hrad. Terasa se odráží jako monumentální otvor. Fasáda je dále aktivována novou spodní pasáží spojující most a ná březí. Tyto dva fasádní otvory spolu s hlavním západním vchodem jsou jedinými zjevnými výrazy v jinak neutrální a autonomní obálce. Dokázal jsem si představit, že ostatní fasády budou oživeny podobnými „okny“ odrážejícími hlavní vnitřní funkce, jako třeba kavárna na jižní fasádě, když se člověk blíží k budově z Revoluční ulice. Hlavní vchod do budovy je zahrnut do pasáže na úrovni parteru, ale mohl být také výrazněji vyjádřen. Další otázka se týkala severního parteru na spodní úrovni řeky, konkrétně zda by to měl být aktivní nebo ne. Nakonec se Vendula rozhodla umístit zazemí pro horní úroveň galerie do tohoto prostoru a přemístit kavárnu do úrovně ulice Revoluční, protože jsme se shodli na problému extrémně frekventované ulice Dvořákovo ná březí.

Graficky má prezentace téměř retro abstraktní kvalitu, což podle mého názoru odpovídá povaze projektu. Některé výkresy, jako řezy, mohly mít další podrobnosti a širší kontextové znázornění. Závěrem lze říci, že uplatněním Miesiova přístupu „méně je více“ se úspěchem projektu stala složitost v jednoduchosti. Jeho silná forma posiluje jedinečnou povahu ná březí, a co je důležitější, aktivuje jinak exkluzivní místo jako budoucí generátor nápadů a kreativity.

Předložený diplomní projekt doporučujeme k obhajobě a hodnotíme známkou

B – Velmi dobře

Dipl. arch. Luis Marques

prof. Ing. arch. Vladimír Krátký